

Sacramentsdag

“Dit is Mijn Lichaam” en Jezus offerde Zich, Zich verbergend onder de gedaante van brood - Nu is Hij daar, met zijn Vlees en Bloed, zijn Ziel en zijn Godheid, juist zoals op de dag dat Tomas zijn vingers in zijn glorieerijke wonden legde. En toch ga je zo dikwijls langs Hem zonder dat je ook maar een gebaar van een groet maakt uit simpele hoffelijkheid, wat je zelfs al doet bij een bekende die je tegenkomt. Je hebt heel wat minder geloof dan Tomas! (De Voor 684)

4 juni

Vandaag, op het feest van het heilig Sacrament, kunnen we samen overwegen hoeveel Christus wel van ons moet houden dat Hij in zijn liefde zover is gegaan dat Hij, verborgen onder de sacramentele gedaanten, bij ons is willen blijven. (...)

Boven alles moeten wij van de heilige Mis houden en die centraal stellen in onze dag. Zullen we, als we de Mis goed bijwonen, de rest van de dag niet met onze gedachten bij de Heer zijn, met de vurige wens bij Hem te blijven, te werken zoals Hij werkte en lief te hebben zoals Hij liefhad? Zo leren we Hem ook voor een andere attentie te bedanken: dat Hij zijn aanwezigheid niet heeft willen beperken tot het moment van het misoffer, maar besloten heeft in

de heilige hostie te blijven die in het tabernakel wordt bewaard.

In veel steden en dorpen op de wereld is Christus aanwezig bij de processie van Sacramentsdag, maar die aanwezigheid, herhaal ik, moet niet iets van één dag zijn, een gebeurtenis die je ziet en daarna weer vergeet. Christus die langskomt brengt ons in herinnering dat wij Hem ook moeten ontdekken in onze dagelijkse bezigheden. De plechtige processie van deze donderdag moet overgaan in de stille en eenvoudige processie van elke christen door het dagelijks leven: een mens onder de mensen, maar met het geluk dat hij het geloof heeft ontvangen en de goddelijke zending heeft gekregen om zo te leven dat hij de boodschap van de Heer nieuw maakt op aarde. We zijn niet zonder fouten, ellende en zonden. Maar God is bij ons en we moeten ter beschikking van Hem

staan, zodat Hij bij de schepselen kan blijven langskomen.

We willen de Heer daarom vragen dat Hij ons eucharistische zielen laat zijn, dat onze persoonlijke relatie met Hem zich mag uiten in vreugde, vrede en het verlangen naar gerechtigheid. Dan zullen we het anderen gemakkelijker maken om Christus te herkennen en dragen we eraan bij Hem op de top van alle menselijke activiteiten te plaatsen.

Christus komt langs, 150, 154,156

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl/dailytext/sacramentsdag-2/> (23-3-2026)